

[Finansministeren]

at den for alvor bliver taget op, fordi vi mener, der er nogle spændende og vigtige budskaber i den.

Hr. Kofod-Svendsen nævner bl.a. tanken om i forbindelse med en stram indkomstpølitik at skabe mulighed for skattelettelser. Det er jo sådan set det, der er ideen i den tekniske fremskrivning i finansredegørelsen, og her kan vi se resultatet af den. Om skattelettelsen så skal gives i form af en momsnedsettelse, en lettelse af de direkte skatter eller af erhvervsskatterne, eller hvad der nu kan være tale om, er en anden diskussion. Men selve spørgsmålet om at kombinere skattelettelser med den stramme indkomstpølitik er just det, vi har søgt at behandle grundigt i finansredegørelsen.

Hermed håber jeg at jeg nogenlunde har besvaret hovedindholdet i ordførernes indlæg her i dag, og jeg vil gerne slutte af med at sige, at det finanslovsforslag, som vi nu står over for vedtagelsen af, er udtryk for, hvad jeg vil kalde en stram finanspølitik.

Jeg har allerede sagt, at det ikke løser alle vore problemer – vi har store opgaver foran os i de kommende måneder – men jeg tror, at vedtagelsen af dette finanslovsforslag vil bidrage til en øget stabilitet i det danske samfund og også til en mere positiv holdning i forhold til dette Folketings muligheder for at træffe beslutninger. Og det er noget afgørende. Det er vigtigt, hvad vi beslutter herinde, men det er måske først og fremmest vigtigt, at vi overhovedet er i stand til at træffe beslutninger, som er fornuftige.

Derfor håber og tror jeg, at dette finanslovsforslag vil bidrage til en stabilitet og en højere grad af optimisme i den private sektor.

I de kommende måneder står vi over for den næste store opgave, nemlig den at få forbedret vores konkurrenceevne med henblik på at øge produktion og beskæftigelse.

Jeg lovede at komme tilbage til hr. Svend Auken's bemærkninger om, at vi lagde gift for en fornuftig løsning til foråret. Det forstår jeg slet ikke. Vi har nu haft trepartsforhandlinger i godt og vel et år, og jeg mindes ikke, at nogen socialdemokratisk regering har gennemført en så intensiv proces med arbejdsmarkedets parter.

Som bekendt afsluttede vi første fase i forbindelse med finanslovsforhandlingerne sidste år, og en betydelig konkurrenceevneforbedring blev resultatet. Man blev enige om efter nytår at

gå i gang med at drøfte arbejdsmarkedspensioner. Det har man nu gjort fra februar og frem til dette øjeblik, efter min opfattelse i en god og saglig atmosfære, og forhåbentlig slutter man i dette udvalg umiddelbart inden jul med en betænkning.

Jamen hvad kunne man gøre mere nu? Derfor lægger vi naturligvis også vægt på, at finansloven gennem den stabilitet, som den bidrager med, kan stimulere det positive forløb.

Indtil dette øjeblik har jeg ikke haft fantasi til at forestille mig, hvordan tingene kunne være gået bedre i samarbejdet med arbejdsmarkedets parter.

Det, der så til gengæld ligger klart for arbejdsmarkedets parter, er, at en stram lønomkostningsudvikling er forudsætningen for en forbedring af vores konkurrenceevne, og her kan vi jo gå tilbage til tidageserklæringen, som afsluttede første fase af trepartsforhandlingerne sidste år. Regeringen og arbejdsmarkedets parter var blevet enige om, at lønomkostningsudviklingen ikke måtte være større end i de lande, vi sammenlignede os med, og man var også blevet enige om, at jo svagere lønomkostningsudvikling, jo bedre beskæftigelse. Det er altså det, der nu foreligger for arbejdsmarkedets parter, når vi reelt skal i gang med forhandlinger med henblik på en løsning til foråret.

Jeg oplever det egentlig sådan, at man i brede kredse i lønmodtagerorganisationerne er klar over, hvad det drejer sig om, og derfor vil jeg godt sige til hr. Svend Auken, at vi håber også, Socialdemokratiet vil bidrage til, at atmosfæren omkring de videre forhandlinger bliver bedst mulig. Det er let nok at sætte sig udenfor. Det synes jeg ikke man helt har gjort i forbindelse med finanslovsforslaget, men debatten kunne give indtryk af, at det faktisk var det, man havde gjort.

Jeg er enig med hr. Svend Auken i, at en lykkelig og fornuftig udgang på midtvejsforhandlingerne også er, at der er bred opslutning om det rigtige resultat her i Folketinget; og at stemningen er rigtig, når parterne forhandler, er vigtigt.

Det, jeg gerne vil sige nu, er, at regeringen har faktisk leveret sit bidrag indtil dette øjeblik. Nu handler det om, at Socialdemokratiet også leverer sit. Det håber og tror vi på at man vil gøre.